

Voorbereiding gesprek zorginspectie

Bijeenkomst met ouders op 17/01, 10u30 Ellipsgebouw Brussel.

Vragen aan Ouderparticipatie:

Noot: onze ouders hebben hoofdzakelijk beklivende ervaringen binnen de residentiële hulpverlening (met tussenkomst van gemandateerde voorzieningen). Dit zal hun antwoorden kleuren.

1. Bezorgdheden van de ouders:

- M.b.t. informeren.

Vraag: Welke informatie vinden jullie belangrijk?

Ouders:

Waarom gebeurt dit? Waarom wordt deze hulp opgestart? Als ouder willen we graag het aanmeldingsformulier lezen (A-doc), tijdens de intake.

Hoe lang zal dit duren? Wanneer kan deze hulp weer stopgezet worden?

Wat gaat er gebeuren? Wat zijn de plannen? Wat gaan jullie doen?

Wie neemt de beslissingen? Wat ligt al vast? Wat kan ik als ouder nog beslissen? In hoeverre is er sprake van vrijwilligheid? Wees hier eerlijk in!

Wat is mijn rol als ouder? Wat kan ik nog doen? Op welke manier kan ik nog zorg opnemen voor mijn kind? Hoe vaak, wanneer en hoe kan ik mijn kind zien en horen?

Dit zijn voor ons de belangrijkste vragen die we bij de intake hebben. Ook al stellen we ze niet, omdat we overstuurd zijn of niet goed durven, toch zitten ze in ons hoofd.

Pas daarna, wanneer we dit alles hebben kunnen laten bezinken, is er bij ons ruimte voor regels en afspraken, informatie over het leefgroepgebeuren, plannen met werkpunten,...

Vraag: wanneer, hoe ontvang je deze informatie het liefst?

Ouders:

De antwoorden op onze belangrijkste vragen horen we het liefst op het intakegesprek, van de begeleider die nadien ons vast aanspreekpunt wordt.

Ook wanneer er telefonisch informatie wordt doorgegeven, horen we dit graag via onze vaste contactpersoon.

Wanneer er belangrijke afspraken worden gemaakt (bijv rond bezoekenregeling, ...) vinden we het belangrijk dat dit niet enkel mondeling gebeurt, maar dat dit ook op papier wordt gezet, zodat er nadien niet op teruggekomen kan worden en de afspraken voor iedereen duidelijk zijn.

Vraag: Waarover wil je op de hoogte gehouden worden?

Ouders:

ALLES en EERLIJK

Als ouder vinden we alles belangrijk als het gaat om ons kind. Als er zich problemen voordoen, als ons kind ziek is, maar ook als het verdriet heeft, of ruzie heeft gemaakt of zelfs wat ze hebben gegeten of hoe ze hun dag vullen. Voor ons is het heel belangrijk om ons kind op die manier toch te zien opgroeien, al is het van op een afstand. Als je kind niet meer thuis woont, en je als ouder niet meer weet hoe je kind leeft, met wie hij/zij omgaat, hoe hij/zij zijn tijd doorbrengt, dan ga je snel van elkaar vervreemden. Een dagboek of logboek bijhouden vraagt veel tijd, dat weten we. Maar het is voor ouders zo belangrijk.

Bij volgende situaties worden we als ouder graag meteen verwittigd (telefonisch):

- Medische problemen*
- Doktersafspraken*
- Aanhoudende ruzies in de leefgroep*
- Ons kind heeft verdriet*

- M.b.t. contextbegeleiding / inspraak en participatie.*

Vraag: M.b.t. contextbegeleiding.

Ouders:

Als ouder vinden we het belangrijk dat de ruime context wordt betrokken. Niet alleen de ouders, broers en zussen, maar ook belangrijke familieleden, vrienden, een dokter waarmee je een goede relatie hebt,...

Vraag: Op welke gebieden vinden jullie inspraak belangrijk?

Ouders:

Ons eerste antwoord: op alle gebieden! Waarom de vraag niet omdraaien: "Op welke gebieden geven jullie (als ouder) de begeleiding het mandaat om zelf beslissingen te nemen zonder vooraf met ouders te overleggen?"

Nadat we dit zegden, ontstond er een lange discussie en bleken de antwoorden genuanceerder en de meningen verdeeld.

Toch vragen we om de zorg voor ons kind niet zomaar van ons over te nemen. Vraag bij belangrijke (en minder belangrijke) beslissingen altijd even de mening van de ouders en beslis zoveel mogelijk in overleg!

Schoolkeuze, hobby's, doktersbezoeken, medicatie, kapsel, kledij, ... zijn zaken waar we graag mee over beslissen. Ook roken is voor ouders een gevoelig thema. Ook al zijn er wettelijke bepalingen, toch vragen we om samen met ons een plan op te maken, zodat er thuis en in de voorziening op dezelfde

manier kan gehandeld worden.

We stelden onszelf de vraag: Zou er niet beter worden afgestapt van groepsregels? Zouden er niet beter per jongere op maat en in overleg met de ouders regels worden opgesteld (eten, slaapuren,...). Of zou dit het samenleven in groep te moeilijk maken? In elke groep moeten er immers groepsregels zijn. Zou dit niet voor onrust en ruzie tussen de jongeren leiden? Als ouders kwamen we tot de conclusie dat we vooral willen dat onze kinderen zich goed voelen in de groep. En als dit betekent dat groepsregels voor rust zorgen in de groep, dan vinden we dit belangrijker.

Vraag: Hoe kan de voorziening inspraak mogelijk maken?

Ouders:

Telefonische of via mail als het gaat over aankoop van kledij, doktersafspraken,... Een vaste contactpersoon (IB) is voor ons als ouder echt belangrijk.

Meedoen in de groep.

Als ouder willen we graag betrokken worden bij het leven van ons kind in de leefgroep. Samen eten, een bad geven, in bed leggen,... (bij kleine kinderen).

Bij oudere kinderen worden we graag betrokken bij activiteiten. Privacy is hierbij voor ons erg belangrijk. Als we naar de voorziening komen, willen we graag tijd doorbrengen met ons eigen kind, willen we graag zoveel mogelijk alleen zijn met ons kind, de band onderhouden, of terug opbouwen.

Huisbezoeken.

Koffie (en taart) werkt...

SPONTAAN. Als ouder vinden we het belangrijk dat de begeleider spontaan is. Dat hij niet voorbereid met papieren in de hand toekomt, maar inspeelt op wat zich voordoet. Als je als ouder net slecht nieuws hebt gekregen, of er is net iets gebeurd, staat je hoofd niet naar het bedenken van werkpunten. Dan doet het gewoon deugd als je begeleider even vraagt hoe het gaat en je je verhaal kan vertellen.

EERLIJK. Uiteraard vinden we het belangrijk dat de begeleider tijdens een huisbezoek eerlijk is, eerlijk zegt wat hij denkt en wat hij gaat doen. Ook als het geen goed nieuws is.

LUISTEREN. Als ouder vinden we het belangrijk dat er geluisterd wordt. Horen en luisteren zijn 2 verschillende dingen! "Ja, ik begrijp wat je zegt, maar..." doet onze haren rijzen.. We worden ook niet graag betutteld...

GRENZEN RESPECTEREN. Als ouder vinden we het belangrijk dat we onze eigen grenzen ook kunnen aangeven. "Deze week lukt het mij niet", moet toch kunnen. De druk van de verplichte wekelijkse huisbezoeken weegt soms zwaar. Als ouder vinden we dat het moet kunnen dat je samen (ouder en begeleider) bepaalt hoe vaak de huisbezoeken doorgaan. En dat dit kan variëren als er meer of minder nood is.

AFSPRAAK. Rond het maken van concrete afspraken waren de meningen verdeeld. Sommige ouders zien het als een teken van respect dat de begeleider zich aan de afspraken houdt en op tijd komt.

Andere ouders gaven eerder de boodschap: “kom af en toe eens onverwacht langs, dan zie je pas echt hoe een gezin leeft”.

ANDERE GEZINSLEDEN. Gesprekken met ouders en kinderen samen vinden we zeer waardevol!

VERSLAG. Als ouder vinden we het echt belangrijk om het verslag dat over ons en over ons kind wordt opgemaakt niet alleen te mogen lezen, maar ook dat we de kans krijgen om het aan te passen voor dat het wordt verstuurd naar de consulent, de jeugdrechter,... Eigenlijk zouden we als ouder het liefst het verslag samen maken.

Ook doelen en werkpunten maken we het liefst samen op. Iedereen moet erachter staan. Anders werkt het niet! Voor ons moeten doelen vooral duidelijk zijn, eerlijk, haalbaar en realistisch. Een doel waarvan je weet dat het niet haalbaar is en waarbij de kans op mislukking zeer groot is, is geen eerlijk doel. Soms hebben we ook het gevoel dat jullie verwachtingen naar ons toe heel hoog liggen. Houdt bij het opmaken van doelen ook eens de gezinnen binnen je eigen familie en vriendenkring in het achterhoofd. En stel jezelf af en toe eens de vraag of het doel dat je voor ogen hebt een doel is waar de ouders binnen jouw familie of vriendenkring aan voldoen? We denken dan bijvoorbeeld aan: “mijn kind slaapt alleen in zijn eigen bedje”...

WEEKEND. Onze weekends zijn voor ons heilig. In de weekends genieten we graag van de vrijheid om ze zelf in te plannen.

Vraag: Hebben jullie bezorgdheden rond het dossier?

Ouders:

We vinden het belangrijk te weten wat er in ons dossier staat en wie dit allemaal leest. We hebben weinig vertrouwen in beroepsgeheim. We weten dat dit slechts theorie is en dat in praktijk veel informatie gedeeld wordt.

- M.b.t. nazorg.

Ouders:

Nazorg vinden we zeer belangrijk! Als een begeleiding stopt (ook al is dit op jouw vraag) val je in een zwart gat. Opeens is er niemand meer waarmee je kan overleggen of iets aan kan vragen.

Als ouder vinden we het belangrijk dat we ook na de begeleiding beroep kunnen doen op de begeleider als dit nodig is. Wat ons betreft nog lang erna.

We vinden het ook belangrijk als de begeleider ons af en toe nog eens contacteert om te horen hoe het gaat. Dit is voor ons een teken van betrokkenheid.

2. Planning en aanpak:

Vraag: Welke jeugdhulp is voor jullie het meest ingrijpend.

Ouders: *Residentiële hulp*

Vraag: Zijn er modules waar meer inspectie nodig is?

Ouders: *Pleegzorg*

In voorzieningen is er veel controle. Er zijn ook veel mensen aanwezig. Er zijn ook veel regels rond inspraak, omgang met ouders,...

In pleeg- en steungezinnen is de controle veel minder groot. De gezinnen hebben veel meer vrijheid. Er zijn veel minder regels. Waar binnen voorzieningen toch vaak geprobeerd wordt om de band tussen ouders en kinderen te bewaren, gebeurt dit in pleeggezinnen veel minder. We horen vaak verhalen van andere ouders wiens kind in een pleeggezin verblijft, dat ze weinig tot geen inspraak hebben en amper op de hoogte worden gehouden.